

İŞ EKMEK HÜRRIYET MÜCADELEMİZDE Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI: 8

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU
KENDİ ESERİ OLACAKTIR

İşçi memur tüm çalışanlar sendikalaşmalıdır

Bugün binlerce işçinin memur yapılmasına ve böylece sendikal haklarına gaspedilmesine karşı çıkarken, meselemin köklü çözümünün, bütün emekçilerin grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakların korumasında yattığını unutmayalım.

MC'nin kadrolarını kurtarıp, aldığı bir kararla bir çarpıda 400.000 işçiyi memur saydı. Böylece 100'ü aşkın sendikadan koparılan, skilil yarıma oyunu tezgahlandı. Küçük çıkarlar konusunda çelişkil olan patronlar ve onlara çıkarlarını gözetemeyenler, işçileri memur yapma meselesinde cabucuk birleştiler. Patronlara yaltaklanarak, ikadlarını uzatma hesabında olan MC Hükümeti; [et hızla patronların istediği işçileri memurlaştırarak karar onlar istediklerinden de fazlasıyla çıkarıyordu.]

CHP-AP koalisyon söylemlerinin ve hatta ihtimalinin olduğu şu günlerde göze girip, ikadında kalmanın hesabıydı.

bu... Diğer bir hesap da eel cabukluğu marifetsi denilerek, işçilerin memur yapılmasını oldu-bittiye getirmekti. O kadar cabuk davranıldı ki, 26/11/1975 tarihinde alınan, Bakanlar Kurulu kararı, resmi gazetede 28/11/1975 günü yayınlandı. Ve de 1/1/1975 tarihinde itibaren yürürlüğe gireceği bildirildi.

Başka zamanlarda 'kırtasiye' saltanatının tadını çıkararak, çıkara kanınca hızıyla yolalanarak, patronların çıkarları sözkonusu o'na, yıldırım hızıyla hareket geçtiler. Gün, bugünkü... Kim patronlara daha çok hizmet eder ve de yararına, onun ikadında kalma vansı aratabilirdi. Zaten, onlar kendi mağasının yükseltilmesi sözkonusu olunca da aynı hızla davranmışlardı mı?

Sermaye büyük bir krizin içinde, Patronlar sermaye birikimi sağlamak için, daha çok sömürmek istemektedir. Onun için işçi ücretlerini düşürmek; onların toplu sözleşme ve grev haklarını yoketme kavgasını en acımasız biçimde sürdürüyorlar.

İşçi sınıfından 400000 kişiyi koparmaya çalışarak, onların toplu sözleşme, sendikalaşma grev haklarını geri almayı çalışarak aslında işçi sınıfına indirilen bu darbe tüm emekçilere indirilmiş bir darbedir. Hele hele memurların 'sendika' diye seslerini yükselttikleri şu günlerde bu karar, onlara; 'sözünize ustu uslu oturun, biz işçilerin bile sendikal haklarını geri alıyoruz' anlamını taşımaktadır.

Patronların hesapladığı şeyler pek çok... MC Hükümetinin bu kararı işçi sınıfımız ve tüm emekçiler için gerilimli bir darbe... Ama bu yanlış hesabın geri tepeceği de bir gerçek. Artık ülkemizin ekonomik ve sosyal şartları emekçilerin demokratik ve siyasal mücadelelerinin engellenmeyeceği gerçeğini açıkça gösteriyor. Tersine önümüzdeki günler; işçi sınıfımız ve tüm emekçilerin GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA mücadelelerinin hızlanacağı, artacağı bir dönemdir. Yürüden her yende başlayan ve giderek yaygınlaşan direnişlerin bunun en somut isbatıdır.

haruniye halkı fasizmi protesto ediyor

Haruniye Öğretmen Lisansında yapılan baskı ve baskı öğretmenin öldürülmesi haklarının ellerinden alınması protesto etmek için öğrenci velilerinin tertiplediği miting 21 aralık Pazar günü siddetli yağmura rağmen büyük bir ilgi toplandı.

Sermaye çevrelerinin bölgedeki matemet emelleri daha miting yapılacak haberi duyuldu da yılmaz büyük bir telaşa kapıldılar. Belediye hopurlarından yapılar anamlarıyla halkı tehdit ederek miting katılmalarını önlemeye çalıştılar. Kalkışmalar, lokantalar, dükkanlar belediyece kapatıldı, Ayrica AP ve MHP'iler gece köyleri dolayarak emitinge katılmayın, bir mitingi dağıtacağız diyerek halkı korkutmaya çalıştılar.

mitir: «Fasizme karşı en etkin silah kitle hareketleridir. Sizin gibi ille fasizmin kabaklarını yani paltu sunu ceketini güleğini sıyarak onun kivil yüzünü sizlere gösterince işi; işçi sınıfı ve emekçi halk yurdur azimle sınıf mücadelesini sürdürecektir. Bu yolda binlerce şair vermiştir. Sizlerde, sizlerin ve gerçekleştirmen haklarını almak için birlikte mücadele etmek zorundayız. Biz işçiler sendikalaşmalı ve partimizle sınıfımızın mücadelesini ne veriyoruz. Bizim mücadelemiz emekçi halkın mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Türkiye'de dünyadaki bütün devrimci mücadeleleri destekledik, destekleyeceğiz. Herici ve demokratik her hareketin yanındayız işçilerimiz. Siler her zaman birlikteliği omuz omuza.» Miting daha sonra dağıldı.

gerçek durum

YANGINLAR ve YAKANLAR.

Geçtiğimiz günlerde, İstanbul'da büyük yangınlar çıktı. Aksaray geçidinin altındaki koca keca dükkanlar baskın boşa yandı. Zararın 750 milyon liradan fazla olduğu hesaplanıyor. Daha Aksaray geçidi yangını söndürülmüştü ki, İstanbul'un Sultanhamam semtindeki en büyük hanlar, son yıllarda İstanbul'da eşli benzer görülmemiş bir yangın da yandı. Üç binden fazla liri ufaklı işyeri kül oldu. Zarar milyarlarca ulayacağı beşir.

Bütün bunlar olurken çevreye küçük yangınlar çıktı. Sermaye çevreleri, patronlar, yıllardan beri yaptıkları gibi, şimdide de, yanları dolanla halkı kandırabileceklerini sanarak, eskiden oynadıkları bir oyunu tekrarlamaya çalışıyorlar.

Hatırlardır: Ötenden beri nerede bir yangın olsa, hemen «sobotaj» söylentileri yine bazen ağırlanıyor. 12 Mart sırasında Kültür Sarayını yakmak, Marmara gemisinin batmasını iddialarla işçiler, gençler, ilerici, yurtseverler için davalar açılmış; bunlar işkence odalarında, zindanlarda sürdürülmüştü. Sonradan sıkıyönetim ve 12 Mart dönemi bitti. Bu davaların tümünün düzmece olduğu anlaşıldı. Sanıklar beraat etti. Ama gel gör ki, halkın aklına takılmış bazı şeyler. Patronların, sermaye çevrelerinin ve fasizm özelemlerini istediği de buydu zaten. Onlar bastırıp heri, yurtseverlerin, ilerçilerin sosyalistlerin cikarmadığını biliyorlardı bu yangınları. Ama hava bu bulandırmakla, ilerçilerin, yurtseverleri sosyalistleri, halkın gözünde «sobotaj» olarak göstermekte yarı umuyorlar.

Cünkü onların asıl korkusu, kendi düzenlerinin yıkılması, halkın demokratik iktidarın kurulması, işçi sınıfının öncülüğü olmasıdır. Bunu engellemek için yollarından bir ise, ilerçileri, sosyalistleri halk düşmanı, ulus düşmanı göstermektir. Bunun için yararlar sürüyle yalan haberi...

Son yangınlar bütün bunları yeniden aklı getirdi. lriil ufaklı sermaye çevreleri yine bazen açtıkları, bazan kendi yayın organlarında, bazan faali gazeteleri yoluyla «sobotaj» iddialarını yaymak istedikler. Ama bu defa yutturamadılar. Çünkü, artık emekçi kitleler uyanmıştır. Ve herkes bu yangınların ardında kimlerin olduğunu biliyor. Bu da, bir o kadar da tamamen boşaldıkları sonra sabbil tarafından yakılmak istendikleri meydana cikardı. Yada başka iluçları üzerine gidilmek isteniyorsa bir «sobotaj» niyetleniyor, ota olsa, kendi koranlık emelleri için kargaşadan ve tahripata faydalı uman, her zaman yaptıkları gibi olayı da sosyalistlerin sırtına yıkabileceklerini sanan halk ve demokratik düşmanı çevreler alabilirler.

Son yangınlar etrafında dönen olaylar ve laflar, bir kere daha, patronların, sömürücülerin amaçlarını ve küçük oyuclarını ortaya koyuyor. Bu vesileyle bir notkayı daha hatırlamakta yarar vardır.

Sosyalistler, üretici güçleri tahribinden hiçbir şey ummazlar. Sosyalistler yıka değli yapıyorlar. Sosyalistler, yarı kendileri iktidara geldiklerinde, gelişmiş toplumu mümkün olduğu kadar leri yapıp daha devrelemek isterler. Çünkü sosyalizmin, üretici güçler ne kadar gelişirse, moddi oluyup ne kadar ileriyse o kadar daha kolay kurulacağı bilirler. Toplumdaki binolara, gücünün ve tahribinden tek fayda umanlar, kargaşa ortamından yarar sağlamaya çalışan halk ve demokratik düşmanlarıdır. Son yangın olayları ne ocadan değerdendirilm, sömürücülerin propagandasının karşısına geçirelirli koyulmam.

11-13-12 YAŞLARINDA 3 ÇOCUK KOMÜNİZM PROPAGANDASI YAPTI LAR DİYE TUTUKLANDILAR

ÜÇ ÇOCUĞUN tutuklanmasını ve gösterilen gerekçe ceza uzmanlarına hayretle karşılandı. Adana'nın Kadiri ilçesine bağlı Sofular köyünde üç çocuğun okul tahasına yazılmaları 142. MADDEYİ İHLAL ETTİĞİ savcı tarafından teblih edildi. Öğrenildiğine göre, çocukların okul tahasına yazılmaları yazılmaları Fasizm veriliyor.

Bu olay burjuvazinin ve onun mevcut iktidarı MC'nin demokratik anlayışını sergileyen, utanç verici bir olaydır.

Onlar en genç insanlarımızın da faşizmin kirlili yüzünü görmelerine ve haklı olarak faşizmi yermelerine tahammül edemiyor. Çünkü onlar halkımız için daha fazla sömürü ve zulüm demek olan faşizm bir düzen arzularıyorlar. Halkımızın 7 den 70'e, okul tahatlarında geçirmeyenlere kadar her yerde fasizme karşı seslerini yükseltmeleri MC Hükümeti ve uzlanmalarını tabii olarak engellemektir. Üç genç insanın faşizmi yeren yazılar yazılmaları kutlanacak bir iştir.

'76 BİZE NELER GETİRİYOR?

Yıldırım zam yapıldı

İstanbul'da bir gencin aşıldığı

Yüzden fazla mala zam geliyor

Er vakında sadece vitrinde görülecek

Yeni zamlı yürürlüğe giriyor

Fiyatlar 12 yılda yüzde 74 oranında yükseldi

250 kurşun 20 gram ekme

Yeni zamlı yürürlüğe giriyor

Para olan da...

2. BASIN KURULTAYINDA 141 142'nin kaldırılması istendi

Geçtiğimiz günlerde toplanan Basın Kurultayı, düşünce ve basın özgürlüğünü kısıtlayan anti-demokratik yasaların kaldırılması konusunda kararlıydı. Bilindiği gibi Türk Ceza Kanununda 141 ve 142 maddeleri, başta olmak üzere 137,138,163 v.b. anti-demokratik hükümleri yer almaktadır. Her demokratik girişimde, her demokratik ayetlede, haklarımızı almak için giriştiğimiz mücadelelerde bu maddeler karşımıza çıkar. Basın kurultayının olmiş olduğu bu karar demokratik adına umlu ve sevindiricidir.

doğu emekçi halkına zulüm devam ediyor

Geçtiğimiz günlerde Midyada bağlı Barınas ve bacin köylerinden Abdülkadir Akay ve Ömer Ağrman adına iki yoksul köylüme katledildi. Burjuva basını olarak, çuğunluğa gibi «karakçi»-«saker katılması» olarak halkı duşandı. Oysa gerçek bu değildir. Ömer ve Abdülkadir doğulu yıllardan süregelen ekme kavgası için mücadele eden insanlardan sadece ikisiydi. Karınları, dayarabilmek için mayın tarlalarında gemeler, jandarma kurşunlarıyla her an karşı karşıya gelmekteydiler.

FAZLA SÖZE GEREK VAR MI?

gerçeğin dili

acil görev: demokratların güçbirliği

Faşizm, patronlara en kanlı diktatörlüğüdür. Ülkemizde patronlar, Faşizm'i getirmek istemelerine rağmen buna gücünü yetinmemektedir. Çünkü bu hevesli, işçi sınıfını ve tüm emekçilerin demokratik mücadelesini engelleyen başka, uluslararası partilarda bulunabilirler. Yani, iç ve dış şartlar, patronların Faşizm'i getirme isteklerine bent oluyordu.

Amma ülkemizde faşizm tirmanıyor. Bu tirmanışa bağlı olarak faşistler; ülkemizde hergün yeni saldırılar, cinayetler terkiyorlar. Çünkü faşistler işçi sınıfını ve tüm emekçilerin kanlı - bacaklı düşmanıdır...

Tez-işide, Adana Mensucatta, İskenderun Demir Çelik tesislerinde, Samsun'da, Akçimento'da, Anbarı Termik Sanatlarında, Birci'te işçi direniş ve grevlerine yapılan taşlı, sokak, zincirli komando saldırıları en somut örnekler... Diyarbakır'da emekçi işçiye kurşun sıkmak, Üniversite öğrencilerine cinayet terkiyorlar, faşistlerin kanlı yüzünü bütün öğrenciye ortaya çıkarıyor...

Patronların parayla tutulmuş faşist komandoları, saldırlarını çeşitli oyuncularla yürütmeye çalışıyorlar... İşyerlerine, fabrikalarına, işçi keslece atında; komandolar, MIT ajanları, provokatörler yerleştirilmiştir... Tabii bunların cepçileri efendileri tarafından bol paralarla doldurulur... Az bilincil işçiler, bunları, işi için işçi dedi sanabilirler... Ama bir direniş, bir grev olamaya görünün bunların işçi hareketini arkadan vurmak, engellemek, hedefinden çıkarmak için döndürdükleri solcular, çevirdikleri oyunlar bu işçiler tarafından bile ay - aşık görülmüyor... Bunlar, grev kırıcılığı, saldırıları, cinayetlerini; yürütülebilir için, patronlara, Ülkü Ocaklarına, MİSK ve diğer sendikalarla, polislerle işbirliği yapıyorlardı... Bunun en somut örneği genelce Süleymanlı - Aliminyum tesislerinde oldu... Patronların paralı usakları, komandolar; işçilere saldırıdan, DISK'i kurşunladıktan, bütün İlerici kuruluşları tahrip ettikten sonra; TSP ilçe merkezini de bastılar... Esyaları kırıp parçalayıp pancere den diyanoy atıldı... Tabii MİSK, Ülkü Ocakları, Patronlar ve polis örtüsüyle işbirliği yapıyor...

Kanlı saldırılar, cinayetler, çığ gibi büyüyor... O zaman acil görev kendini duyuyor... İşçi sınıfı öncülüğünde tüm İlericilerin, anti-faşist, anti-empiryalist güçlerin tek bir cephe oluşturma ve MC hükümetini ilk fırsatta iktidardan uzaklaştırması...

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

laos halkının büyük zaferi kutlu olsun

Laos halkının ve sosyalizme inananların bayramı var Laos'ta: Laos en büyük bayramını kutluyor. Kutlu olsun. Bu bayram, 30 yılı aşkın bir süre destanlar yaratarak, empiryalist yeniyen bir halkın bayramı. Bu bayram, kralığı son veren, bağımsızlık demokrasisi ve sosyalizm yolunda yılmadan yürüten bir halkın bayramı. Bu bayram hepimiz bayramı, Kutlu olsun.

1960 yılında Fransızların işgalinden bu yana, Vietnam ve Kambocayla aynı kadriyi paylaşmıştır. Laos, Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ateşi o zamandan beri sürmüştür. Daha sonra İkinci Dünya Savaşı ve Japon imperyalizminin işgali gelmiştir. 1947'de Japonların yarını bu kez de Fransız Empiryalistleri, bu güzel ülkeyi işgal ettiler. Fransızlar karşı verilen mücadele sonunda, bağımsız siyasi bir hükümet kuruldu. Adı PATHET-LAO (Vatan-Laos) olan bu hükümet halkın büyük desteğini kazandı. Kuzey Vietnam'dan gelen yardımlarla bahane eden Fransız, bu İlerici ülkeye saldırı. Ama sosyalizme sığınan bu ülke, saldırıyı yıldırmaya karar verdi. Vietnam Kurtuluş Kuşvetleri, Laos'u kurtarmak bahaneyle soldan bu özgün gücüleri kolkuncu bir bozguna uğrattı. Bu Fransızların Çin Hindî yoramasında son günleri idi. Fransızlardan sonra ABD empiryalistleri cullandı bu üç kordeş halkın üzerine. ABD empiryalizmi hen men kukla ve Amerikancı hükümetler kurdurdu. Ama Pathet-Lao zorluk kazanıyordu.

1950 yılında kurulan Laos Halk Birleşik Cephesi (Neo Lao Haksat) ülkeye yepyeni bir canlılık getirdi. Neo Lao Haksat hükümet olarak tanımlanacak durumda kaldı. ABD empiryalistleri ve CIA hemen bir askerî darbe ile bu hükümeti devirdiler. gerek yüzlerini ortaya çıkarıyorlar. Halk artık işgaller ve empiryalist sömüründen bıkıştı. Başta ki kukla hükümete karşı Pathet-Lao desteğindedir bir darbe düzenlendi. Artık ABD empiryalistleri için de saatler gelmiştir. Ama bu kanlı cinayetler öyle kolay kolay gitmeyeceklerdir. Bir bahane bularak Laos'u ka-

dın erkek çocuk gözmetmeden bambayla başlıyorlar. Bütün Laos halkı, bu vahşete, in sanlık dışı saldırısına yığılma karşı koydu. Hem de empiryalistlerin en iyi onlayacağı bir dile. ABD arduları için kaç dikme fırsatı doğmuştu. Ordularını Laos'a toktular. Bunlar öldürdükleri kadın çocuk adeli kadar para ve maddiyat alıp onları. Ama bir şey unutmuyorlardı, halkın vurulma tukenmeyeceğini. Ve Pathet-Lao adım adım ilerleyerek ABD'li soyun kırık katilleri eziyordu. Para için savan son bu gerip ordu mu yenecekli halkın bağımsızlık demokrasisi ve sosyalizme mücadelesini. Kader birliği eden üç kardeş halk Laos, Vietnam ve

Kambocya birlikte devirdiler şimarık ABD empiryalistlerini Çin Hindinden Laos'a zater sosyalizme inanca birlikte yürümüşür. Laos halkı, sosyalizm sistemini yarımadan yoksun dediği işte bu nedendir ki yığılma mücadele yitirmeye kalmamış inanca ife daha bir güç kazanmıştır. Bu gün Laos Demokratik Halk Cumhuriyeti artık bu acılarla yoğultmuş halkın yarılarını sarmak için görev başındadır. Laos halkı inanca ve yenilmez mücadelesiyse. Sosyalizmin bayrağı olmuştur. Pathet-Lao önderliğinde kazandıktan büyük zaferi kutlu olsun. Laos en büyük zaferini yazmıştır tarih. Bu en güzel bayramıdır. kutlu olsun.

ANGOLA halkı kurtuluşa doğru İLERLİYOR

... (Caption text for the Angola photo, partially obscured)

KAMIL ŞENSOY - ÇAPA ÇOCUK KLİNİĞİ -

SORU: Pek çok işçi, düşük ücret ödenmesi nedeniyle memur statüsüne geçirdi. Bu durumda ne yapacaksınız? Nasıl direneceksiniz?

CEVAP: Bizler, Çapa sağlık işçileri ve Tüm Sağlık İş Sendikasının üyeleri olarak geçmişte işçi memur ayrımı hakkında önerilerini direnişlerle verdik. Az önce Türk İş'e bağlı Sarı Sağlık İş sendikası 1974 senesinde dekanlık oturup hakkımızda toplu sözleşme imzalamıştı. Fakat sermaye sınıfının iktidardarı onları da elimizden aldı. Paspas yoniyorlar, süpürge süpürenlere, seyyeyle hasta taşıyanlara sahte memur ismini takıp zillerin her türlü ekonomik ve sosyal haklarımızı kısıtladılar.

SORU: YAPTIĞIŞIN İŞİN NİTELİĞİ NEDİR?

CEVAP: Paspas yapmaktır süpürge süpürmek, hasta taşımak, biryerden birereye malmaze taşımak, hastaları yemeyeni almak ve onlara dağıtmaktır.

SORU: Sizi Memur statüsüne geçiren ne gibi baskılar uyguladılar?

CEVAP: Klünikte işçi temsilcisi olduğum için beni 8 ay görevimden uzaklaştırdılar. Sendikamızın genel sekreterinin işyerini ilk defa dekanlık tarafından değiştirildi. Biz biliriz işçi sınıfının birlik ve beraberliğine gönül verenleri kendilerini sendikalara başlıca mücadelelerini sürdürebilmek için, örgütlenirken her türlü anti-demokratik baskılara kıkmadan usandımın mücadele edeceklerdir. Bugün yılmadan buna yine savunuyoruz ve yapacağız.

SORU: İŞÇİ İKEN KAZANCIYIZ NE OLUYOR?

CEVAP: Bizler işçiyken mevcut sendikamız Tüm Sağlık İş de kendi sınırlı bilim, çoğtu eğitim seminerleriyle öğreniyoruz. İşçi sınıfımız her yönüyle devamlı gelişmektedir. Ve mevcut iktidardarı, işçi sınıfının örgütlenmesinden çekiniyorlar. Biz sağlık işçisi olarak bütün çalışanların sendikalarını ve toplu sözleşme haklarını elde etmesini savunuyoruz. Bütün çalışanlar işçidir. Bende işçiyim.

(Caption text for the Kamil Şensoy photo, partially obscured)

HÜSEYİN TABANLI - ÇAPA DAHİLİYE KLİNİĞİNDE

1970'den evvel işçiydik. Ama o zaman toplu sözleşme talan yapılmış dediği. O zaman burda bir sağlık sendikası vardı. Biz oyalıydık.

SORU: Memur nasıl oldunuz?

CEVAP: 1970 senesinde bize memur statüsüne geçirdiler. Bir 39 aylık meselesi çıktı. Biz sendika kurduk. Onlarda Türkiye'nin kurduklar. Bizim memurumuz memurumuz dedi. Bizim memurumuz işi köydüler. O zamandan beri işte böyle sürmektedir.

SORU: İşçi iken aldığınız ücret ile memur iken aldığınız ücret farkı mı?

CEVAP: Hayır! Hiç fark yok. MEYAK için ödenek kesiliyor. Benden 128 lira.

SORU: Yapıtığınız işin niteliği nedir?

CEVAP: Paspas yapıyoruz, tuvalet alıyorum, kanlı tuvalet alıyorum. İşimiz bu.

MEMUR YAPILARAK SENDİKAL HAKLARINI

SORU: Sana göre bu yapılan işler bir memur yapacağı işler mi?

CEVAP: Bir işçinin yaptığı iş. Memur bunları yapmıyor. Memur bir masası olur, oturur. Biz sabah altı da geliyoruz. Saat 15:00'e kadar. Paspas yapıyoruz hastanın pisliği ile uğraşıyoruz.

SORU: Hangi statüde olmak isterdin, memur mu, işçi mi?

CEVAP: İşçi olmak isterdim. Çünkü işçinin her şeyi iyi. Ücret fazla, sosyal hakları var. Bir sürü ayrıcalık var. Memur iken hiç birşeyimiz yok. Biz işçiyiz, memur değiliz. Sosyal hak diye bahsettiğim, emilise, ayakkabı, çocuk parası, yakacak parası, doğum, ölüm parası. Biz bunlardan mahrumuz. Bütün bunları güclenip, birleşip, sendika kurunca alabileceğiz. Toplu sözleşme yapabiliriz. Öyle olacaktır.

SORU: İşçi memur ayrımı üzerine ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Derhal bir basın toplantısı düzenlenmesini isterim. Çapa olarak. Hatta bütün Türkiye'de sağlık işçilerinin direniş komitelerini istiyoruz. Her taraf direniş geldi. Bizim hiç sesimiz çıkmıyor. Tam İstanbul çöğünük yeri burası.

SORU: Sizi niye işçi yapıyorlardı memur yapıyorlar?

CEVAP: Pek bir şey diyemiyorduk. SORU: Sizi memur olarak tanımlarken ne gibi uygulamalara, baskılara baş vuruldu?

CEVAP: Geçen sene bir durum oldu. Sağlık iş sendikası bizden habersiz burada Toplu sözleşme yaptı. Ve biz uyanık. O sene kayı reddettik. Biz burda toplu sözleşme yapmaya kalktık.

Siz dediler memurumuzuz. Engellediler. Biz Onları reddedip yeniden sendika kurmaya kalkınca memur olduk? Dekanlık Tüm-Sağlık İş sendikasını kabul etmedi. ONLARIN sendikası Sağlık İş'e girmemesi istedi.

Bir memur 12 saat çalışır mı? Biz 12 saat çalışıyoruz. Aslında iş günü 8 saatdir. Diyarlar, sen 11 de 2 saat istirahat. Saat 13:00 de gel 19:00'e kadar. Adam nereye gitsin. Evi beki Kökdöy-

de Buradan istirahat etmeye imkanız bir şey. Zorluk çıkan 2 aylık yan ödemesini alıyoruz. Memur ise, parasını düzenli alıyoruz. Uzatmayı hakları yok ki. 1974'ünü alamadık, ayakkabısını... Sonra, memura böyle şey veriyor. İşçiyiz ki devlet bize bunları vermez. Mesle bu... Teşekkür.

HİLMİ DEMİREL ELEKTRO TEKNİSYEN (Yaptığı İş)

Agos 1959'dan beri çalışıyorum. Hastabakım Kadrosunda'nda teknisyen alımdan başladım. 1960'da yardımcı teknisyen olarak atanmışım. Daha önce sermayeden bir miktar almışım. Aynı bir teknisyen su vermiyorlar. Dekanlık yapıyor. Raccat ettim. Dediler, hükümet halledecek falan filan. O zaman 1970'e kadar işçiyiz diye bir şey yoktu. Kimse bize 12 saat da bir şey demedi. 1970'den sonra memurumuzuz dediler. Biz sınırlıyız. Bizim 8 saat çalışmamız var. Memur ise, parasını düzenli alıyor. Memurun işi ağırlıdır. Herkes ne yapar o işyerinde çalışan işçilerin hakları vardır. Burada bizim NAM oluruz? Masama bile yok. Jimdi hayatıya geçeceğiz. Ele geçeceğiz. Kocaman makinesi kaçım. 4 kata çıkacağız. Biz iş yapmıyor. O zaman bizim hocamız rine bir sandık verelim. 4 katını. Oda memur. Çıkarmı? O tabii.

SORU: Sizi niye memur saydı ne gibi uygulamalar baskılar terkiyor?

CEVAP: Burada bir sendika oldu. Bunu dedi. Memur, Biz bu kadar çalışıyoruz. Memur işçiyiz. Yakacak paraları, doğum paraları, ölüm paraları...

KÜBA HALKI BAĞIMSIZLIĞININ 16. YILINDA

1960 yılı İdil Fidel Castro ve onun tek desteği olan işçi sınıfıyla yandaş köylüler, Amerikan kuklası diktatör Batista'yı devirdiler. Başlayan büyük bir genel grev ve ayaklanma sonucunda Fulgenio Batista adlı yığıl general Küba'dan kaçmıştır.

Koharam ABD usafı Batista'yı, uyuksuz biriken bu korku hiç de yabana atılan cinsten değildi. Çünkü o bir avuc paraya halkını satmıştı. Küba halkı birleşmiş, silahlınamı hesap sormaya gelyordu.

Yıllar önce daha bir öğrenciyken Castro, bir ayaklanma başlatmış, ama tutuklanmıştı. Açıklık kırılan işsizlikten sarılan bir ülkede a surlar Küba Başgehri Havana'da işsizlikten genleşilde çalışan binlerce Küba kökünü vardı. Bu gureh ev gibi çalışan kulüplerin adı 'Efor' dı. Ve bu barları ya Amerikalılar ya da, Amerikalılarla işbirliği yapan Kibattalar işliyordu.

Fidel Castro mahkemeye çıktıktan da, açlığı, işsizliği, sömürüy ve ABD empiryalizmine karşı çıktığı için yapılandı. Savunmasında «TARİH BENİ BAĞIŞLAYACAKTIR» demişti Castro. Faşist Batistanın mahkemesince 16 yıl hapse mahkum edildi. Ama tarih ve tarih yazan işçi sınıfı ve emekçi halk gerekenden başlıyordu.

Daha sonra Castro Meksikalıya sürgün edildi. Castro burda mücadelesini sürdürdü. Kendini Küba'nın kurtuluşuna adayın 82 arkadaşıyla ülkelerini dönmeye karar verdiler. Granma adlı eski bir yolcu 2 Aralıkta Küba'ya çıktılar. 2 Aralık 1958'de savaş başlamıştı. Karaya çıkar çıkamaz Batista kuvvetlerinin saldırısına uğradılar. Savaşın süreceği Sierra Maestra dağına ancak 10 kişi varabildi.

Evet, Küba devrimi (Fidel Castro, Ernesto Che Guevara'nın bulunduğu) 10 kişi ile başladı. Bu 10 kişiyi hic bir zaman durmaksızın büyüdü. Küba halkının nefret karşısında Batista dağılıtıldı eridi gitti.

ABD bunda mahkemeye çıktıktan da, açlığı, işsizliği, sömürüy ve ABD empiryalizmine karşı çıktı için yapılandı. Savunmasında «TARİH BENİ BAĞIŞLAYACAKTIR» demişti Castro. Faşist Batistanın mahkemesince 16 yıl hapse mahkum edildi. Ama tarih ve tarih yazan işçi sınıfı ve emekçi halk gerekenden başlıyordu.

Daha sonra Castro Meksikalıya sürgün edildi. Castro burda mücadelesini sürdürdü. Kendini Küba'nın kurtuluşuna adayın 82 arkadaşıyla ülkelerini dönmeye karar verdiler. Granma adlı eski bir yolcu 2 Aralıkta Küba'ya çıktılar. 2 Aralık 1958'de savaş başlamıştı. Karaya çıkar çıkamaz Batista kuvvetlerinin saldırısına uğradılar. Savaşın süreceği Sierra Maestra dağına ancak 10 kişi varabildi.

Evet, Küba devrimi (Fidel Castro, Ernesto Che Guevara'nın bulunduğu) 10 kişi ile başladı. Bu 10 kişiyi hic bir zaman durmaksızın büyüdü. Küba halkının nefret karşısında Batista dağılıtıldı eridi gitti.

ABD bunda mahkemeye çıktıktan da, açlığı, işsizliği, sömürüy ve ABD empiryalizmine karşı çıktı için yapılandı. Savunmasında «TARİH BENİ BAĞIŞLAYACAKTIR» demişti Castro. Faşist Batistanın mahkemesince 16 yıl hapse mahkum edildi. Ama tarih ve tarih yazan işçi sınıfı ve emekçi halk gerekenden başlıyordu.

Binlerce işçinin elkoyuluyor...

TÜM-DER İstanbul şubesi ile konuşma

TARIM İŞÇİSİ KARDEŞLER...

Yıllardan beri ülkemizde işçiler, emekçiler, yoksul köylüler, parababaları bin SÖMÜR DÜZENİNDE inim inim initlemekte, kanları kanlı parasma bir lokma açığa ÜCRETLİ KÖLELERE olarak çalıştırmaktadırlar...

Böylesi bir durum içinde bütün değerleri yaratan bizler de, ezilen sömürülen hırsızların bir parçası olarak, bir alınyazışım gibi, bir kaderimiz (İ) gibi zeytin ve pamuk PATRON LARINCA (kapitalistlerince) ölmeyecek, yarınsızlık tekrar çalışabilecek bir düşük ücretle çalıştırılmaktadır.

Elini sıcak sudan soğuk suya sokmadan, lüks içinde rahat yaşayanlar onlar... Asımız, ekmeğimiz GÖZ KOYANLAR onlar... Ayvaak, lv-rindı, Balıya gibi verlerden sabahın karanağında, keskin soğukta, yağmur da, ocağın kamyonları ve traktörleri zeytinle getirilip, otum karanağında yağun eve dönenele, BİZLER, içinde hıyanetlerin bile barınmayacağı damlarda yatından, hastalıklardan kırınan, ilkokul çağında kılçıp yavurları ve yaşlı kadınlarımız, tarlalarda, top rakta, çiftlikte çalışanlar, kızgın yağınışın altında ya da soğukta, tarlaların cocuğunu doğurmanın, çocuğunu gobeğini, yerde eline geçirdiği tasla kesen, yine BİZLER, bizim ANLA-RİMİZ, BACILARIMIZ!

Buna karşılık bize ödenen, tarım KAPİTALİSTLERİ (parababaları) ve köylüler tarafından kendilerini ayırmaya çalışarak ayarlanan 25-30 lira gibi düşük bir ÜCRET... Yiyeceklerimiz, giysilerimiz, kullanmadıklarımızı üretenler, meydana getirenler, peki nasıl oluyor da, bunca gözü olduğumuz halde, tahakkük altında yız?...
SEBEBİ ÖRGÜTSÜZ OLUŞUMU.

Patronlar, parababaları alabildiğine örgütlediler. Sendikaları, partileri yarattılar. Sırtlarını dayandırmayı yabancılara, sömürücülere, sürdürdüler ya da köhnemiş düzeni, döndürüyorlar kendilerine işleyen bir çark.

ÖRGÜTSÜZ HALK, KÖLE HALK-TIRI, Örgütlenemeyen, değimliğimiz fırsat bilen, bizleri AÇUGA, SEFALETE, ÖLÜME TERKENLERİNE ve onların DÜZENLERİNE, ÖRGÜTLENEREK, birleşerek, birbirimize kenetlenerek DUR diyalımı.

TARIM KAPİTALİSTİ, ZEYTİN BEYLERİNE BOYUN GÜVEÇEĞİĞİ! Tek bir yürek, tek bir yumruk olup, HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE almak için sendikamız TÜM TOR -İŞ'te (Tüm Tarım ve Orman İşçileri Sendikası) BİRLEŞELİM!
● TARIM -İŞ KANUNUNU, SİGORTA HAKKIMIZI ALMAK İÇİN.
● ÜCRETLERİMİZİ YÜKSELTMEK İÇİN, sendikamız TÜM TOR -İŞ'te ÖVE OLALIM!

SAYIN KİTLE VE GERÇEK

Bizler Marın Tevlik Sırrı Gür Lü-seinden bir grup öğrenciyiz. Bu kümürümüz bozuk düzende bizleri kimlerin altına -sütlüüne karışma yın, size dokunmayan yılan bin yıl yavaşın, "her koyun kendi bacağından asılır", "Böyle gelişmiş böylü gl-ders" gibi sözlerle kendi sosyal mü-cadelemizden uzaklaştırılma ayaseti güdülmektedir. Okula basıkn yapıp öğretmenleri devrimci sayımlarını gosse-dip giden yöneticiler, bizim patron si-nifli için robot gibi çalışan işçileri ve memurları o'mamızı istemektedirler.

10/12/1975 günü okuma saat 8.30 ve ertesi gün saat 13.00'te Mer-sin Tevlik Sırrı Gür Lisesi Tiyatro salonunda İnsanlar Yapıdadığı isimli bir «Tiyatro», yöneticilerinin de tas-vibi ile oynatılmıştır. Oyunun yazarı Emre Sun'dur. Aynı Tiyatro, Haziran ayında Antalya'nın Manavgat ilçesinde Ulusoy sinemasında oynatılmıştır. Manavgat'taki tiyatro MHP gençlik kolları tarafından düzenlenmiştir. Açılış Bozkurt resmi konumlandı. Açılış konuşmasını Necdet Başar isimli bir şahıs yapmış, «Bozkurtlar» ba-şarıları dilemiştir.

Sözkonusu İki Tiyatrodaki fark: Birinin İsmi Baba, diğeri İsmi İnanç yapıdadığı olması ve bazı isim değışikliğidir «Bozkurt» ve MHP gibi bir partinin halkımızın zincire vurul-masını, köleleştirilmesini isteyen bir parti ile aynı çizgiye düşen bir okul idaresi ve zihniyeti ise «Halk Oku-man» bir zihniyet olarak görme-tirir.

Bu şahıslar aynı zamanda ge-nç arkadaşlarımızın beynini yıkaya-bilmek için «bedava» yazılı: altında Panisiyon öğrencisinin de seyretmesi için propaganda yapılmıştır.

Demokrasi havarisi Erbakan, Tür-ke, Demirel, Feyziöglu, Çoban, Bozbyyili hazretlerinin dikkatine su-

İŞÇİ ARKADALAR

Tüm yaradımızlar hüküm sürmek-tiler olan emperyalizmin çirkin sömü-rüştü, ne yazık ki ilöz sosyal gibi önemli bir işkolunda da sürmektedir.

İlöz gibi çok lüzumlu bir lityon, halkımıza pahalı bir şekilde iltisadiği gibi bu iş kolunda çalışan ilöz fabrikalarındaki emekçi arkadaşlarımız da hem ekonomik hem de bir çok sos-yal hak ve güvencelerinden mahrum oldukları bir gerçektir.

Bizim çalışığımız ilöz fabrikasının da bu durum pek farklı değil. Artan fiyatlar karşısında, olduğumuz ücretler gayet düşük denilebilir. (Asgari ücret veya biraz farklı). Her seer yıla zorunlu olarak 35-150 lira oranında değışmektedir.

Fabrikamızdaki işçiler arkadaşlarımız her hangi bir sosyal güvenceler almıyor; her an bir iş-kazasıyla bu-run buruna çalışıyorlar (ilöz ham-maddesi zehirlenmesi, asit dökülmesi vs.). Ayrıca isten atılmak ve bu-ları istilere gelecek korkusu ve bir de karan yamonda işçisi sınıfının haklarını örgütlü bir biçimde savunacak devrimci bir sendikamın yerine kayıtlı bu-lduğumuz san sendika işçi işçi çar-kıma ve kıyımlarda eli kolu bağı-kalmaktadır. Bu durum, işçi arkadaşlarımızın gerekli bilince ulaşmasını imdolan yamonda fabrika içinde ER-KEN bir faaliyet gösteren İSPYON-ÇU patron yandaşları tarafından ya büyük göz dağları vermekte yahut ulaşmasını mümkün olmayan derin görüş ayrılıkları meydana getirmektedir.

Verilecek mücadelede işçi arkadaşlarımız ancak ve ancak ekonomik yünden devrimci bir sendikada, siy-sal ve ideolojik yönden ise devrimci bir partide al ele verip birleşerek işçisi sınıfının zaferini sağlayacaktır.
İşçisi sınıfının zaferine ulaşacağına inanıyoruz.

BİR GRUP İLÖZ İŞÇİSİ

SORU : İşçi-Memur ayırımı konusundaki görüşünüz nedir? Meselenin köklü çözümü için ne öneriyorsunuz?

CEVAP : Dışa bağımlı geri bir kapitalist yapıya sahip olan ülkemizde, egemen güçler ve onların sözcüsü siyasal iktidarlardan «işçi-memur ayırımı» diye sunulan yapıyı bir ayırım yaratmışlardır. Sistem yapısı gereği, egemen sınıflar, işçileri ve emekçi kitleleri üzerinde uyguladıkları baskı ve sömürüyü giderek artırmak eğilimindedirler. İklimizde «memur» adıyla tanımlanan bir milyona yakın emekçi vardır. A-taları ile birlikte üç milyonluk bir kitleyi kapsayan bu kesimin ekonomik durumu giderek bozulmakta, ücretleri tarım dışı emekçi kitlelerin daha altında bir seviyeye çekilmiştir. Türkiye'de dışa bağımlı kapitalizminin arttığı 1950 llerden itibaren, memurların gelir, gelir dağılımından aldıkları payın fazla düştüğüne görme-kteyiz. Egemen güçler, çıkarıkları konun-larla, « kamu kudretini kullanan yetki-sini haliz, «devletin asli ve sürekli görevlerini yürütmekte yükümlü» gibi, yüksek ünvanlarla tanımladıkları memurların, bu gerekle ile ekonomik, demokratik, politik haklarını gözetilmesini, grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkını tanı-masını, «Devlete karşı grev olmaz» ge-

rekcesi ile, memurların sendikalaşma uğrunda sürdürdükleri mücadeleyi engel-lenmeye çalışmışlardır. Oysa devletin si-niflardan soyut olmadığı, sınıflı toplumlardadır, egemen güçlerin baskı aracı oldu-ğu, Devlet sektörü adıyla tanımlanan ku-rumların, finansman kaynaklarının nasıl krediler ve yatırımlar şekline yerli ve yabancı sermayenin hizmetine sunduk-ları, bugün tüm emekçiler tarafından bil-inmektedir. Egemen güçler, çarpıtılan kavramlarla çalışanların ekonomik, de-mokratik, politik haklarını kazanma yolunda sürdürdükleri mücadeleyi engelle-mek amacındadırlar. Ücretlerini arttırma-bilmek için sendikaların tümü anti-demokratik yollar ve faşist baskılara önlenmeye çalışılan memurların, burjuvazi-nin rahatlığı sömürdüğü geniş bir emekçi köyünü oluşturmuşlardır. Haki-m sınıflar bunun için, memur kapsa-mını genişleterek, sömürülmesini daha da arttırmak eğilimindedirler. MC hükümeti-nin son çıkardığı karamame ile 400.000 işçiyi memur kapsamına alması bunun somut bir göstergesidir.

İşçi-memur ayırımını temelden cöz-ümü, tüm çalışanların grevli, toplu sözleşmeli sendika haklarını kazanmalarında yatmaktadır. İşçi-memur ayırımını sunullığı ve yapıldığı bir yana, bir de bu ayırımı tesbitli Bakanlar Kurulunun yet-

kinine bırakılmıştır. «Bedeli çalıştırılmı-yı fikri çalışmaya galebe çalması» krasi-nin hareketle yapılacağı iddia edilen bu ayırım, şimdiye kadar hiç bir işyerinde sıhhati için cözümü kuvuşturmamış, bu konuda yapılan çalışmalar sahte müfettiş, raporları, uygulamayan Yüksek Haki-mler heyeti kararlarıyla, daima çalışanlar-ın aleyhine sonuçlandırılmıştır. Hakim sınıflara, işçi-memur ayırımını tesbiti, tüm çalışanlara sendikal hakların veril-mesinden daha kestirime bir yol olarak gözükmekte, çalışanların tümü yolları ayınlama yoluna gitmektedirler.
Tüm Memurlar Birleşme ve Dayanışma Derneği İstanbul Şubesi olarak, sorunun temelinde iktidarların ekonomik ve politik çıkarlarının yattığı bu ayırımı karşı, tüm çalışanları grevli, toplu sözleşmeli sendika haklarını kazanması mücadelesinde mücadele ediyoruz. Ancak emekçilerin tümünün sendika haklarını elde etmesi bu ayırımı ortadan kaldırma-cıdır. Sendikal hakların elde edilmesini ülkemizde demokratik gelişmesini daha bir katkıda bulunacaktır. Demokratik hak ve özgürlüklerimiz için her hal ve şartta mücadele etmeye kararlıyız.

TÜM ÇALIŞANLARIN GREV-İ-TOP-LU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA YOLUNDA SÖRÜRDÜĞÜ MÜCADELEDE MÜTLAKA ZAFERE ULAŞACAKTIR.

Gayeleri bizi ikiye ayırmamış, böl-memiş. Eğer, biz kenetlenseydik o sendikaya sahip olurduk. Dekanlık bize her neye, biddi. Bir tarafa memur kaldı. Diğer tarafa işçi, 25 sene geçti. Hatta o zaman Dekanlık bize, arkadaşlar bu haklardan hepimiz yararlanacağız. Ben de bugün görüşün bulağı, dedi. Kim Sağık-ış a üye olurdu bu haklardan fay-dalanır. Yoksa bunlardan yararlanamaz-sınız. Dekanlık Tüm-Sağık-ış kabul et-medi. Bu sağık-ış geçeri bir sendika değışmiş, hic bir yerde yerli yokmuş. Gayesi ayırmak.

SORU : İşçi memur ayırımı neden? Niye işçileri memur yapıyorlar?
CEVAP : Biz işçi olarak bu hakları-nı hepimiz istiyoruz. Kenetlenince, işçileri birleşerek direniş yapacağız. Sınırlı bizler direniş konuşuyor. İstedikleriniz bizi-bizleri çalıştırabiliyorlar. Bu üniversite kendine mal taryet olduğu için yarı öde-meden kesiyor, mağdun kesiyor, döner

sermayeden para alıyor, kesiyor. Biz-leri işçi yapamazlar. Çünkü onların işi-ni gelmiyor. Biz bazen ulof direnişler, bazen içinde bir hareket yapıyoruz. O zaman da aramızca doktorları sokuyor-lar. Köyge yapınlar, bizde isten atılm. Vayhat başka şey. Bizde gidip or-na-dır oturuyoruz. Easında iş duruyor. Ama işçi olarak istediğimizi yaparız. Hak-kımız. Eğer ben memur olam, yaptım-ız iş memurluk olsa, o zamanda ben işçi yaparlar ben uzularım, işçi yapı-yor diye. Ama MEMUR DEĞİLİZ Kİ!

AHMET UZUNOĞLU - YEMEKHANE MEMURU, CAPA -
Ben yemekhane çalışıyorum. Hem memur sayılmaktayız, hem de işçinin yaptığını yapıyoruz. Yemekhane buluş-gu yapıyoruz, yemek yapıyoruz, paspas yapıyoruz, icabında tuvalet temizliyoruz. Yani bütün işleri yapıyoruz. 400 işçi yemek yiyor. Ekmeği, kashi, tabağı hep bizim elimizden geçiyor. Bizler böyle ca-

laşıyoruz. Ve hemde memuruz. Bizi me-mur sayıyorlar. Biz işçi olmak isteriz. İşçi olunca sendika kurardık. Sendikalar-da bir çok hakkımız olur. Ocak parası, kömür parası, sende 2-3 seler kırılmı-yor. Biz şimdi bu haklardan yararlanma-cıyız. Memuruz diyorlar işçi olarak biz-im için daha iyi. Ama sendikamız olunc-a bütün hakları alabiliriz, toplu sözleş-me olur. İzabında baskı yapıyor. sendika haber verilir, onlarda yarıdın olur. Bu durumlarda var.

SORU : Neden işçi-memur ayırımı yapıyorlar?
CEVAP : Bilmiyorum. Biz işçi yap-solar iyi olur.
SORU : Bu durumda ne yapışa bu uygulamamızı önüne gelebilir?
CEVAP : Bilmiyorum... Buradaki arkadaşlar ile bir direniş yapacak, olabilir... İsteklerimiz, gayemiz, hedefimiz işçi, dirte isteklerimiz ayndır, değışmez... siz sagolun.

re ülkede bir kömür işçisi ve bir demir işçisi yok. Binlerce, yüzbinlerce var. Bunların kimi çalışan, kimi tembelle, kimi hünerli, kimi becerikli, kimi usta, kimi acemi, kimi gurbüz, soğuklu, kimi hastalıklı, zavıflı. Sonra bunların kimisi maden-de işçilerken em-som model elektrikli değil makinelerle çalışıyor, kimi dededen kalma kazma kireklerle, kimi bu iş için bir yıl, iki yıl kurs görüp bilgili kılınmış, kimi kolunda tut-kulup kazma sallamasının da öğrenecek neşile varmış ki?» denince öcağı indirilmiş.

İste bizim metallerin değerini olcarken gözönünde olca-ğımız emek, yukarıdaki bütün şartların ortlamasıdır. Yani ortalamla bir hüner, bilgilye, güce, ustalığa, çalışma tempo-suna sahip ve o ülkede kullanılan oile teknolojinin ortlaması-nı temsil eden bir teknik düzeydeki aletlerle çalışan bir iş-cinin emeği esas olcağıdır.

Bir de böyle yaklaşımlar. Bir televizyon fabrikası örneği vermiştik içinde bir işçi çalıştıyordu. Herbir ayrı ayrı işler yapıyordu. Tabii bu fabrikada da hünerliliği, hünersizli, çalış-kanlığı, tembelle, itiyarın, genci, zavıflı, soğuklu çeşit çeşit işçi vardı. Hepsinin emeği üreticilerimize lince akmıştı. Yani bu-rada herbirdi çeşit çeşit olan işçilerin emekleri aynı potada (televizyonda) erimiş, birbiri ile kaynaşmış ve ortaya bir ne-ta (televizyon) çıkmıştır.

Görülüyor ortalamla bir emek sözkonusu buradadır. İşçi sin-fının biliminin diliyle söylenebilir:
Ortalama bir hüner, ortalamla bir işçilikle ve belli bir dö-nemdeki teknolojik düzeyi kabul edilerek üretilen yapon bir işçinin emeği, metallerin değerini ölçmekte kullandığımız ortalamla emeği temsil eder.

Bilimsel adıyla buna şüretim için zorunlu sosyal emek» diyoruz.

«SOSYAL EMEK» NEDİR?

BİLECEĞİZ, ÖĞRENECEĞİZ YARIN BİZ YÖNETECEĞİZ

GERÇEKİN geçen yıllarından edindığımız bilgileri hatırlasak, metallerin değerinin onları üretmek için harcanan emekle ölçüldüğünü belirtiriz. Ardından da eklemiş ve emeğin ölçüsünün zaman, zamanın ölçüsünün de saat (da-nya, saniye) olduğuna söylemişiz.

Sözgelimi bir televizyonun içinde (mesela) 250 saatlık emek var, bir torba cimendın da bir saatlik emek var diyer-uk. Ama bu yazı dizisini düzenli okuyan arkadaşlarımız far-etmişlerdir, her cevapladığımız soru yeni sorular doğuruyor. Malların değeri nasıl ölçülür? sorusuna cevap aradık. ve malların değeri onları üretmek için harcanan emekle ölçü-lürse cevabını verdik. Hemen yeni bir soru geldi: Peki, emek ölçüsü ölçülür? Onu geçen ayı cevapladı ve kemedin ölçü-sü zomandır (saat, dakika, saniye) dedik.

Şimdi çok daha yalıtık ve zorlu bir soru dikiliyor karşı-mıza: Hangi emek? Öyle ya televizyon fabrikasında başka işçiler çalışıyor, cimeno fabrikasında başka, Zonguldak'ta kömür üretiminde başka, dokuma fabrikalarında başka... Şimdi biz tutsak, bir metre pazez'de, bir torba cimeno'ta, sekiz tane emekte «bir saatlik emek vardır» demek ve rından demek ki bir metre pazez, bir torba cimeno, sekiz tane emek aynı değerdendir, diye eklesek.

O vakıta soru hemen gelecek: Hangi emek?
Çalışkan işçinin emeği mi, tembelle işçinin emeği mi? Hü-nerli, hünersiz, acemi usta, en yeni makinelerde çalışan, de-ğeri kazıma makinelerde çalışan, gurbüz, soğuklu, salak, zavıflı işçiler var. Bunların hangilerinin emeğidir, metala-rın değerini ölçtüğümüz emek?

İlk bakışta basit görünmesine rağmen, bu ar-deste inşırıncısının iyi kavranması için kıllı bir naktadır. Bu ku-şide bulanlık bilgileri, bizi arı -değer sömürüsünü de yanlış

antlamaya götürür. Bu bakımdan bu konu üstünde bu yazıda -ve belki de gelecek yazıda- uzun uzun durucağız.

Gene bu yazı dizisinin başımızda kullandığımız basit örne-ge, kömür işçisi ile demir işçisinin çalıştığı yarıyana iki ma-den ocağı örneğine dönelim.

İki işçi aynı anda (yani aletleri kullanarak) herbirdi kend-i ocağına indeli ve çalışmaya başladı. Eski örneğimizin yurur-sek, eğer bir saatte kömür işçisi 4 kilo kömür, demir işçisi de 2 kilo demir çıkarıyorsa, dört kilo kömürün değeri, iki kilo demirin değerine eşittir diyeceğiz. İşçileri ürettikleri malın trampa etesler, bu hakkıyla bir alışveriş olacaktır ve kim-senin emeğini sömürmesinden diyeceğiz. (Tabii işçile-rin çıkardıkları malın sahibi olduklarını farzediyoruz.)

Ancak ya işçi işçinin çıktıkları çalışmalar söyle olduysa: Kömür işçisi, indii ocağı analizsiz çalıştı, işçi gurbüz ve işçini ehi, Aletlerini yanlış, hünerli, sonra çalışkan, hic kay-tırmadı. Buna karşılık demir işçisi tembelle işçi, iki kazma sallayıyor, bir çığıra (çiyar, acemi zatan, işe bağlayıcı bir haf-ta ha olmus, ha olmasın; biraz da zavıflı iki kazma sallayın-ca varılıyor, nelesi kesiliyor.

İkisi de birer saat çalışıyor ve kömür işçisi dört kilo kö-mür çıkarı, demir karşılık demir işçisi sadece bir kilo. Şim-di 1 kilo demire de bir saatlik emek harcadın, dört kilo kö-müre de, ayılmış 1 kilo demire, 4 kilo kömür aynı değerde-dir mi diyeceğiz? Burada açık bir haksızlık mu var?

Sorumun cevabı netice içinde gizli. Elbette çok açık bir haksızlık var. Öylesce malların değerini ölçtüğümüz emek hangi emektir?

Bu soruya iki yönden yaklaşıyoruz ve iki ayrı örnek kul-lanarak cevap veracağız.

Önce, kömür ve demir işçisi örneğimize dönelim. Elbet,

SEN GÖREBİLESENİ
Sen görebilseniydin gerçektir bu açık bu yoksulluk olur muydu? Sen görebilseniydin gerçektir insanları birbirini vurur muydu? «Onlar delup taşar mıydı İŞÇENİZ ölüme kan kardeşi çıkar mıydı? Suçlu/er ellerni kolları sölyoşa soilyoşa dolayabilirler miydi ve yamın açız Adaleten konuşabilirler miydi?... Sen görebilseniydin gerçektir bu düzen kalmazdı emekçinin emeğine soldırkı şöyle dursun

Yirmibeş kuruş için sokaklar dillenilerle dolmadı... Sen görebilseniydin gerçektir tanınmış açtı yarattığı ya insanları bılmek açer miydi aklından, KORKARDIN elbetkiki çekinirdin HALKIN HALKI HALKI!ndan. Cazim KAYA

— MC Artık Faşist Saldırıları «Öğrencilerin Sağ-Sol Çatışması» Olarak Yutturmuş Yör...
— Emekçi halkımız «Komando» Saldırılarının Kendisine Yönelik Olduğunu Apocık Görüyor...

fasist saldırılar mücademizi engellemez !..

Faşizmin kirliliği yüzü, soldirgenliği, kanlı cinayetleri artık açıkta ortada Faşistler ilk önce, yurtsaver öğrencileri hedef seomışlerdi... İlerici gençlerimiz mevcut gerici hükümetin, ve yıllardır süregelen parabolün, iktidarlarının halkı baskı altında tuttuğunu somürdüğünü görüyorlardı... Onlar kendileri için ve halk için daha iyi yaşama şartları, bağimsizlik, demokrasi, özgürlük istiyorlardı... Faşizmin ise demokrasiyi, özgürlüğe hiç tahammülü yoktu... «Parabolün iktidarı için çok «tehihlik» olan böyle ödemeleri doğmadan böğmek ister. Çünkü faşizm «Ser-mayenin en gerici, en kanlı diktatörlüğüdür.

Faşist özlümü, gerici MC Hükümeti, faşistlerin ilerici gençliğe saldırılarını kanlı cinayetlerini, okul işgallerini ve öğrencileri engellemelerinin açıcık destekledi, destekliyor... Kommandolar da Hükümetin aldıkları destek ve gücün saldıran ve cinayetlere devam ediyorlar. Yine Hükümet kendi basın-yayın organlarını yoluyla (ki bu yayın organlarını «örneğin TRT'yi-tüm manasıyla kontrolünde tutabilmek için giriştiği «Yolcintaz», «Karataş»

oyunlar, kendi yaptığı yasaları baskı edemesi, yüzüzlük derrecesine vardı, aloy konusu oluyor) evet, kendi yayın organları yoluyla halkı kandırma-ya çalışıyor... Olayları sağ-sol çatışması, «Komünistlerin işi olarak göstermeye çalışıyor. Ama sömürdükleri kendisi de görüyor. Hükümet ve kanlı faşistleri o eski antikomünizm propagandasıyla artık hiçbirimiz kandıramayacaklarını görüyorlar...

Çünkü faşistler, saldırılarının asli hedefinin işçi sınıfı ve emekçi halk olduğunu artık gizleyemiyorlar. Bunun üzerine de, açıcıkta açıcık işçilere, halka saldırıyorlar...

Gecğimiz günlerde İzmirde TARİŞ fabrikası işçilerini, faşist komando bostunları, işçi kalığına girmiş patron düzenlediklerini hepimiz duyduk. Tarışteki işçi kardeşlerimiz bunu bizzat yaşadılar. Faşizmin kanlı yüzünü açıcık gördüler. Aldatılmış ve da satın alınmış bir canı pürhün saldırısıyla öğüş göğüş kaldılar. Sendikalı hakları için mücadelen eden işçi kardeşlerimiz «komandolarını nasıl patronun «korkarının ve doymaz kör hirs-

sin beki köpekliğini yaptıklarını çok iyi görüyorlar. Onlar şimdiki faşizme için «Sermayenin kanlı diktatörlüğü» dediğimizi kavradılar. Faşistlerin, nasıl işçi düşmanı, halk düşmanı olduğunu iyice anladılar...

Gecen hafta aynı saldırılar Seydişehirde tekrarlandı... İşçi kalığında fabrikaya sokulmuş, satınalma Bozkurtlar, ve aldatılmış bir guruh, bu kez de de Alüminyum fabrikasındaki kardeşlerimize hunhorca saldır-dılar. Bu kadarı da kaldırdı... Yurtsaverlere, ilericilere, sosyalistlere, işçilere ve halka karşı doymaz kınlarını bostunomodular... Parabolün düzenlenmiş sadık beki köpekleri olduklarını daha iyi ispatlamak için işçilerin haklarını almak için kurduklarını... daha iyi ispatlamak için işçilerin haklarını almak için kurdukları sendikalara, Özgür Alüminyum İşçi İşçilerin İktidar Mücadelenisi yürütmek üzere kurulan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin elcibini, yine demokrasiden yanodir diye tahammülü edemedikleri CHP binasına da saldırdı, talan ettiler. Demokrasinin, sosyalizmin, Parabolün düzenine karşı olan herşeyini, işçi sınıfının ve halkın yararına olan bütün iyi ve güzel şeylerini nasıl düşmanı olduklarını bir kez daha ispatladılar. Kara yüzlerinin işçilerimizi açıcık gösterdiler.

Bu iki olayı büyük boyutlara ulaştığı ve sermaye basını da gizleyemediği için pek çoğumuz duyuldu. Keza Adana Mensucat İplik Fabrikası işçileri, İskenderun Demir-Çelik İşçileri, Ambarlı Elık. Sant. İnşaat İşçileri, Yankur, İşçilerine yapılan saldırılar şu anda hemen aklımıza gelenler. Ayrıca duyduğumuz, duymadığımız daha pek çokları var. En büyük fabrikadan en küçük fabrikaya kadar faşistlerin bulundukları her yerde halka saldırıyor ve cinayet işlemeyi görev edindiklerini artık hepimiz biliyoruz...

Onlar, ülkemizde de dünyanın her yerindeki faşistlerin yaptığını yapıyorlar. Almanya'da Hitlerci Naziler, İtalya'da Mussolini'nin İlgenc Kara Gömlekçileri, İspanya'da Frankocu Faşistler ve benzerleri ne ise, Türkiye'deki Bozkurtlar, Komandolar da odur. Dünyanın her yerindeki faşistler, önce kendi yurttaşlarına, giderek, tüm insanlığı nasıl zulmetmiş, nasıl milyonlarca işçinin, emekçinin ölümüne yol açmış, katliamlar düzenlemişlerse; ülkemizdeki faşist bostunlarının da «eger fırsat bulurlarsa» yapmak istedikleri ayndır... Onlar bir avuç sermayedar tarafından güdülen bir sürü, Parabolün iktidarlarının saltanatlarını ve sömürülerini sürdürmeleri için tutulmuş kiraklı katillerdir...

Ama bir gerçek daha vardır... Dünyanın hiçbir yerinde sonuna kadar başonları alamamışlardır... İşçi sınıfının ve emekçi halkın devrimci mücadelenisi hiçbir şekilde ölenememişlerdir... İlericilerin, yurtsaverlerin ve sosyalistlerin sesterini yükseltmelerini ve daha iyi bir dünya, daha güzel bir Dünya kurmalarını hiçbir zaman ölenememişlerdir... Bütün dünya işçilerinin ve emekçi halklarının ciltkten yun ruğu altında ezilmişlerdir her zaman.

Bütün dünya kamuoyunun ezici çoğunluğu, faşizmin ve faşistlerin nefret etmekte oldukları, faşizmi her bir açıcıkdan lanetlemektedirler... Ülkemizde de işçisiyle, köylüsüyle, memuruyla, öğrencisiyle bütün emekçi halk, tüm ilerici yurtsaver ve sosyalistler faşistlerin cabalarını böğ çıkaracaktır...

FAŞİST SALDIRILAR, DAHA İYİ GÜNLER İÇİN, EN GÜZEL DÜNYA İÇİN, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM İÇİN MÜCADELEMİZİ ENGELLEYEMEZ.

FAŞİZME GECİT VERMEYECEĞİZ.

— Hükümeti tarafından «birçipıda» memur yapılabrak sendikal hakları gaspedilmek istenen binlerce işçi seslerini yükselttiler.
İŞÇİ MEMUR AYRIMINA HAYIR SENDİKAL HAKLARIMIZDAN VAZGEÇMEYECEĞİZ.

sheraton işçileri direndiler

Gecğimiz günlerde Sheraton otelinde çalışan 450 işçi direniş başlattılar. Sheraton otelindeki işçi kardeşlerimiz insanlık dışı koşullarda çalıştırılıyorlardı. İşverenleri Abbatangelo haklarını vermiyor, sen dikal mücadelenin de engellemeye çalışıyorlardı. İşçiler direniş başla-yınca işveren ve adamları önce geçici yollara başvurarak direniş kurmaya çalıştılar. Ama işçiler müca-

diktas işçilerinin birliği patrona boyun egdirdi

Kartal DİKTAŞ İplik Fabrikası işçileri işçi sınıfına lanet eden sarı Tefkis sendikasıdan istifa eden topluca DİSK'e bağlı Tefkis sen dikasına itikallilunmaya başladılar. DİKTAŞ patronu Bu öngörülenmiş engellemeyle işçileri «DİSK» kişisini çıkarttı hazırladı. «Fakat buna karşılık Diktas işçileri de Karatlı bir tutum içine girdiler. «Tek bir arkadaşımız işten alınsa, o arkadaşımız tekrar işe alınmıyca kadar iş bırakırız» dediler. İşveren işçileri «Bu işçilerimizin bu kararlı tutumları karşısında geriledi. Çıkışları gördü den işçiyi çıkardı, yemeleri düzeltti, avansları zamanında ödemeye başladı. İşçiler üzerindeki baskıyı nisbelen kaldırdı ve işçi çıkarmaya yakağın söyledi. Fakat bir taraftan da «sarı sendika» DİSK işçilerini kirmaya çalışıyor. Tek tek işçileri çağırıp: «Gelin DİSK'ten istifa edin Tefkis de fena sendika değil, olumsuz temsilcileri değiştiriniz» diyerek kandırmaya çalışıyor. Ama işverenin bütün cabaları boşuna. DİKTAŞ işçileri kardeşlerimiz artık yanodir. Onlar, sömürdükleri haklarınıza karşı mücadelenin edebilmek ve başonları güde edebilmek için birleşmek gerektiğini biliyorlar. Ve onlar bütün böyle bir birliğin sağlanmasına hazırdılar. Şimdi DİKTAŞ ta bayram havası var... Anıl önem his DİKTAŞ işçileri kardeşlerimiz sarı sendikadan çıkmakla meselenin bitmediğini de biliyorlar. «Asıl mesele» diyorlar. «Sömürü ve baskının birşeyi aralınsa değil, tersmen ortadan kaldırılmasında» «Bütün sömürü ve eşitsizliğin bitmesinde» bir düdükle mücadelenin» «Bu düdüğü de herçileştirecek olan halkın kendilerini, işçi sınıfının önderliğini halk iktidardır» diyorlar.

TSİP diyor ki:

İŞÇİ-MEMUR AYRIMINA SON

BÜTÜN CALISANLARA

grevli-toplusözleşmeli

SENDİKALASMA HAKKI

TSİP ESKİŞEHİR İLİ

anti-demokratik baskıları protesto toplantısı

18 ocak pazar

cukurova iplik'te direniş var

Cukurova İplik ve Bez Fabrikasında çalışan 1650 işçi direniş başlattılar. İşverende işveren toplu sözleşme hükümlerine uymamaktadı. Yıllık sözleşmeye göre işveren 22 Aralık'ta işçilerin avansını ödemedi. Avanslar birbuçuk milyon lira tutuyordu. Cukurova İplik işçileri kardeşleri mis hergün, 20 ton iplik ve 70 bin metrekañ bez üretmekte ve işverenlerince milyonlarca lira kazandırmaktadırlar. Oysa işveren onların birşey kuruy avanslarına bile birşey koymamaktadır. Ama işçiler de sınırdışıye karşı sesterini yükseltmişler ve haklarını alana kadar direneceklerini açıkladılar. İşveren müdürü Barlas Sümer avanslar için sadece bir habusu göstermiş ve muhasibin çekleri yetistiremediği yollanmış söylemiştir. Cukurova İplik işçileri haklarını alana ve daha iyi çalışma şartlarına kavuşana kadar direnişmeye devam edeceklerdir...